

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izdaja vsak četrtek in volja s poštno vred in v Mariboru s poštnim nakladnikom na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Kmetijo 5 K, za druge izvenstranske dodala 6 K. Kdaj
hodi sva ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo Slovenskega Gospodarja v Mariboru. — List se dopušča do odgovori. — Določeni "Kotoliška tiskovna družba" določila
List brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 6. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta št. 6, vprašajmo naročnino, izdatke in reklamnike.
— Za izdatke se plačuje od enostopne pretvornice za enkrat 15 vin, za dvakrat 25 vin, za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primerno popust. Izdatki se sprejemajo do srede junaja. — Nepravilne reklamnike
se pošiljajo prosto.

Po volitvah.

(Od izven štajerskega živečega Slovenca, ki stoji na stališču, da je za napredek štajerskih Slovencev neobhodno potreben složen, skupen nastop vseh spodnještajerskih Slovencev).

Kako sodite o sedanjem političnem položaju, kako mnenje imate o Narodni stranki, koga naj volimo? so me pisмено vprašali štajerski znanci in prijatelji, s katerimi sem prejšnja leta na političnem polju skupno deloval. Odgovoril sem na ta vprašanja kot nepristranski, izven strankarskega boja stoječ opazovalec vsakemu, smatram pa tudi za potrebno, tudi širši slovenski javnosti svoje misli priobčiti.

Narodna stranka je razdvojila vrste štajerskih Slovencev in sicer v trenutku, ko je z novo volilno postavo napočila za Slovane ugodnejša doba. Ta trenutek bi morali uporabiti vzlasti mi Slovenci, mi tlačena raja, in poslati v državni zbor najspodobnejše može, visoko naobražene, ki bi si naj s svojim znanjem in nastopom pridobili ugled v zbornici. Delo Narodne stranke je politični zločin na slovenskem narodu in z veseljem moramo pozdraviti one kroge, kateri so nasproti tej stranki osnovali kmečko stranko, katera zastopa ne le vse točke prejšnjega programa složno skupno delujočih štajerskih Slovencev, ampak je upoštevaajoč tok časa privzela vse točke agrarnih strank.

Slovenska kmečka zveza je stranka bodočnosti, kdor je prijatelj kmečkega stanu, kdor je pravi rodoljub, je njen prijatelj, kogar pa vleče častihlepje, upanje na mandate, maščevalnost in koristolovstvo. Ta je — pristaš Narodne stranke. Kmalu po rojstvu sta obe stranki stopili v volilni boj. Kot nepristranski opazovalec moram odločno obsojati ostuden način volilnega boja, blatenje za narodni procvit nesebično delujočih rodoljubov, kakor prof. Robiča, dr. Ploja, dr. Korošca, dr. Benkoviča, dr. Verstovšeka, kaplana Schreinerja, vikarja Goriškega itd. Dejstvo je, da so omenjeni gg. delovali za slovenski narod in dosegli lepe uspehe, ko so sedanji celjski generali lenarili. Ti in razni drugi rodoljubi so ledino orali na kulturnem in gospodarskem polju, so zbog nedelavnosti večine slovenske inteligence, med katero so bile tudi glave Narodne stranke, in oviranju nasprotnikov v marsikaterem kraju vzbudili slovensko zavest in marsikatero občino ohranili oziroma priborili. Zalostno je, da so se gospodarske organizacije vlačile v volilni boj, da so se neuspehi pri gospodarskem delu, kateri so povsod v začetku neizogibni, izrab-

ljali kot agitatorično sredstvo. Mislim, da bi bilo raznim generalom v Celju in njih silnim zaveznikom (stranka „Domovine“) neprijetno, če bi se o tem ali onem njim blizu stojećem denarnem zavodu pisalo, n. pr. koliko zaslužijo pri posameznih posojilnicah itd. v škodo kmečkega prebivalstva.

A take stvari ne spadajo v javnost, gospodarske organizacije so last celokupnega slovenskega naroda in vprašanja tikoča se teh zavodov, se naj rešujejo v občinih zborih teh zavodov. Če pa hoče Narodna stranka tudi tukaj boj, kakor je pokazala pri Sv. Lenartu, bo storila jeden narodni greh več, ker bo spravila v nevarnost denarne zavode, v katerih še sedaj obe stranki skupno delujeta.

Narodna stranka meče pesek v oči svojim pristašem, to je jasno pokazala s svojimi kandidati. Izbrala ni najspodobnejših mož — kmetov, ampak bogataše, ki so na škodo kmetov obogateli in je upala, da bo ljudstvo vsled gospodarske odvisnosti od teh magnatov iste volilo, kar se je jasno pokazalo v Šoštanjem in celjskem okraju.

Izmed njenih kandidatov se le g. Mursa mora pripoznati sposobnost: on pa si je s svojim osebnim, ošabnim nastopom pač pridobil mnogo nasprotnikov. Pa pustimo druge pri miru, oglejmo si le dva.

Ježovnik, po poklicu mesar in gostilničar, sila častihlepen mož, dobičkaželjen, je pri zadnjih volitvah v okrajni zastop vesled spletkarjenja Šoštanjčanov, ki so postavili kandidatom g. župnika Cizej, a potem na tihem proti njemu agitirali, po trikratnem glasovanju z nezadovoljno večino glasov postal načelnik okrajnega zastopa. O zaupanju v občini in okraju ni govora, saj so ga spodrinili iz stolca župana in podžupana in je sedaj le zadnji občinski svetovalec. Vse izobrazbo si je pridobil iz „Slovenskega Naroda“, kot govornik se je proslavil v Saleški dolini, v govori, katere govori pri vsaki p iliki, obstoječe iz basni: jež in lisica, ter govorskih cvetk: rožice cvetejo, ptičice pojejo, šaleška rožca itd., resnega, stvarnega govora vobče ni zmožen, ampak mu govore za razne nastope spiše oziroma inšpicira nek Šoštanjčan. Že lansko leto se je v Celju govorilo, da se ta velenjski mesar misli potegovati za Berksov mandat in imel sem večkrat priliko govoriti v Celju z uglednimi kmeti iz šaleške doline, ter učitelji in inteligentnimi krogi, ki so ga soglasno obsodili kot najnesposobnejšega človeka, kateri je sila domišljav in častihlepen. Kdor ga nazivlje „g. načelnik“ in se mu laska, isti je v veliki milosti pri njem, proti drugim pa na tihem ruje.

Drugi poslanec Roblek je nekaj zmožnejši, a za poslanca vse jedno nesposoben, ni govornik in se tudi ni nikdar pečal z vprašanji, katere bode moral reševati zastopnik celjskega okraja, ki je ob jednom zastopnik naše celjske postajanke. Roblek pozna hmelj in hmeljske cene, je dober prijatelj raznih judov, ki ceno določajo, on za nje hmelj kupuje, za služi lepe novce, katere pa mora trpeti kmet. Kot državni poslanec, specialistu za hmelj, mu vemo dober svet: pustite hmeljsko kupčijo ter pregovorite svoje prijatelje Kuketza, Vabiča, Širca, Žigana itd., da isto store, ustvarite v hmeljarskem društvu centralo za prodajo hmelja in ta centrala naj posreduje med hmeljarji in kupci. To je edina rešitev hmeljarskega vprašanja, na ta način, če se bo ves savinjski hmelj skupno postavil na trg, se bo dalo vsaj nekaj vplivati na določevanje cene, katere bodo pa itak višje, ker bodo odpadli tisočaki in tisočaki, katere na leto omenjeni mešetarji, med njimi tudi g. Roblek, zaslužijo.

Lepo mnenje bodo imeli drugi poslanci o takih poslancih, katerim bo vsako besedo, ki naj govorita ali spišeta, polagal dr. Kukovec na jezik! In ko bo šest let poteklo, bodo častihlepni generali dr. Kukovec, dr. Božič itd. sami poskusili zavzeti te mandate, ker Ježovnik in Roblek sta le za poskus bila dobra. A zapomnite si, gospodje v Celju, vaš načrt se bo izjalovil!

Če bi Slovenska kmečka zveza ničesar drugega ne storila, kakor samo to, da je tako izbornu uvaževala potrebe slovenskega naroda ter kmečkega stanu pri izbiri kandidatov, bi si pridobila že v kratko dobi svojega obstanka veliko zaslug za spodnještajerske Slovence. Med njenimi kandidati najdemo dr. Ploja, Robiča, ki kot stara izborna parlamentarca uživata velik ugled pri vladi in celo pri nasprotnikih. Koliko sta ta dva poslancu za naš narod dosegla, ve ceniti le isti, kateri je imel priliko, leta in leta v volilnih okrajih teh dveh mož na raznih poljih delovati.

Dr. Ploj je s svojim znanjem in neštevilnimi poročili v odsekah — v zadnji perijodi državne zbornice je večina važnih poročil bila njemu odkazana — zelo povzdignil ugled slovenskega naroda in hvaležnost za to — grdo blatenje in zasramovanje.

Tretji bivši poslanec dr. Korošec je med spodnještajerskimi Slovenci obudil mnogo speh sil k delu, njegova zasluga je prodiranje ljudstva ob meji,

Podlistek.

Najbolj smešen dan v g. nadlogarjevem življenju.

(Konec).

Na ta prostor torej sem postavil gospoda trgovca. Zatrjeva mu, kako naj pazi, od kod bode najprvo priteklo itd., odšel sem s psom na polje. Pa je bil pravi križ s takim lovcom. Ko s malo nazaj ozrem, vidim, da je debelo drevo za tega lovca le preozko. Na zgornji strani štrli izza drevesa, kakor kak polumeseč, ostanek nekega drugega dela njegovega telesa. No, gospod trgovec ne bo kaj pridal dobil!

Hodim tje po njivi in res spodim kake tri zajce k njemu. Opomnil sem že prej, da so se tu njive dotikale skoraj gozda, spodena žival je hitela memo onega drevesa naravnost v goščavo.

Kakor hitro je pes zavohal divjačino, obstal je, in ko je tudi zajec skočil naprej, ni hitel za njim, držal se je le mene. Če ga je tudi gnalo za divjačino, klic: Hektor, tu sem, bil je dovolj, da se je tiho priplazil k meni nazaj.

Pa čuda! strela ne slišim nobenega. Ozrl bi se nazaj, pa se vendar ne upam. Na glas bi se moral in to celo gospodu trgovcu naravnost v obraz smejati, ko bi zopet videl, kako je meni dobro znano drevo danes na dveh nasprotnih krajih čudo odebelelo.

Grem naprej, morda kako jerebico, ali kaj enacega spodim, kar zagrmí strel iz puške! Kaj je neki? Skočim na stran, na nekoliko vzvišen prostor, da vidim, s čem ima gospod trgovec opraviti.

Glej ga no! Drvi čez polje, kolikor mu to dopušča njegovo telo in v razgonu zagledam ne ravno

prehitro bežati lisico. Nisem je pa vedno imel pred očmi. Žival se je proti meni tako spretno skrivala, da sem le prav malokrat zapazil njena ušesca in pa hrbet.

Kesal sem se šele sedaj, zakaj nisem vzel seboj puške. Koliko škode napravi lisica pri mladi divjačini! Pa kesanje je prepozno, tudi pes nič ne opravi. Le gospod trgovec drvi za njo, kakor bi bil besen, izstreljeno puško drži za cev in kriči na vse grlo: Lisica, halo lisica! Gospod nadlogar! Halo, lisica! Lisica!

Da bi te res lisica vzela, ker tako besno kričiš! — Gotovo še nisi nikoli videl lisice, da za njo hitiš!

Častiti bralec, ti boš morda rekel, da se je gospod nadlogar tukaj z družbo malo norčeval, ker ni verjetno, da bi lovec za lisico tekel. Meni se je to prav verjetno zdelo.

Tako sem čul iz prav zanesljivega vira, da sta šla pred kakimi 25 leti dva m.ada lovca na lov v takrat še zelo zaraščene goze pri Skolji Loki na Gorenjskem. Eden bil je spreten lovec, drugi novinec. Spretnější — naj mu bo ime Karol — reče tovarišu Janezu: Tu le počakaj!

Najbrž tod mimo poteče zajec, ko bi ga ti zgrešil, pride do mene, in mu jaz pošljem en par zrn na kožo. Zgovori in gre streljaj naprej na drugo postajo. Pes res spodi zajca in ga prižene k prvemu lovcu Janezu. Ta še kaj enacega ni doživel.

Zajec in pes sta jo le preurno smukala memo njega. Ta dirindaj spravi tudi lovca iz pravega tira. Še on jo pcedi za njima, glasno kliče: zajec, zajec! Karol, zajec! Sveda je puško krepko tišal v roki, kakor vojaki, ko jim poveljnik zapoveduje: Laufschrift!

Za tovarša Karola bil je to tako komičen prizor, ko jo je ta trojica pihala memo njega, da ni mogel streljati. Od samega smeha celo stati ni mogel, sedel se je na tla in dolgo smejal.

Tako sem tudi jaz rad nadlogarju verjel, da je on že prej nekaj enacega doživel, kakor naša takrat še zelo mlada lovca.

Pa vrnimo se k naši dogodbi nazaj! Nadlogar nadaljuje:

Lisica morala je spoznati, kdo jo preganja; zato si tudi ni kaj dosti prizadevala mu uteči. Le par korakov bila je pred njim.

Moj pes jo je tudi že zagledal, a ko zapazi že onega preganjalca, če tudi samo na dveh nogah, in ker mu tudi jaz nič ne rečem, ostane pri meni. Lisica se je obrnila čez mali jarek na senožeti, tam je napravljen mali bazar, rade so se tam zbirale divje race in gosi.

Lisica je spretno preskočila mali jarek, pa trebušnemu trgovcu ni šlo tako gladko. Spóltakne se ob rob in telebi kakor je dolg in širok na zemljo. Glejte, včasih je pa vendar dobro, če je človek debel. Nič se ni poškodoval, še naglo je vstal in se zopet spravil v tek.

Kako me je smeh lomil, si lahko mislite. Nabite puško! vpijem za njim, nabite, stojte in nabite! Pa vse zastonj! G. trgovec kot obseden sopiha za lisico, menda meni, da jo be s svojo lovsko torbo oplazil. Bližata se bazarju. Polagoma je bil vedno gló. je skopan in z bičkom zarašen. Tje jo krene lisica; ker se ji je po malem vdiral, je sem pa tje malo postala, kakor bi premišljevala, kam mora sedaj skočiti. Trgovec si misli: utrujena je že, zdaj jo dosežem. Jaz sem pa mislil, zdaj prideta v močvirje, kaj pa bode iz tega.

on je začel širiti prosveto med narodom ter povzdignil glas za gospodarsko delo. Kot izvanredno marljiv, vsestransko socialno in gospodarsko izobražen mož, ki je izvršujoče drobno narodno delo, katerega se Narodna stranka radi težavnosti izogiblje, spoznal potrebo in želje ljudstva, kot izvrsten govornik bo častno zastopal štajerske Slovence.

Med slovenskimi poslanci naj bodo tudi slovenski kmetje je načelo, katero je pripoznala Kmečka zveza s tem, da je postavila kandidatom kmeta Roškarja in Pišeka. Roškar je izvrsten gospodar, se je kot deželni poslanec odlikoval po svojih nastopih in nam je porok, da se bodo težnje spodnještajerskih kmetov v državnem zboru upoštevale. Našel bo krepko oporo v svojem tovarišu Pišku, kateri je znan kot neustrašeno za slovenski narod v mariborski okolici delujoči mož — o čemur seveda „Narodni List“ previdno molči — njemu se moramo zahvaliti, da še je marsikatero občina v mariborskem okraju v narodnih rokah, on je leta in leta žrtvoval čas in denar v ta namen, da ostanejo kmečke občine v mariborski okolici v narodnih rokah, oziroma pridejo v iste. Pišek se lahko imenuje voditelj kmetov v mariborskem okraju.

Najmarkantnejša oseba med vsemi kandidati pa je dr. Benkovič. On je pokazal štajerskim Slovincem pot, po kateri naj hodijo, da pridobe izgubljene položaje nazaj in izrinejo nasprotnike iz našega ozemlja. Brezobzira napram nasprotnikom, nemorno delaven, z jekeno vztrajnostjo zasleduje svoj cilj, je v kratki dobi svojega bivanja v Brezicah Slovenstvo tako povzdignil, da se mora vse čuditi. Če pride v vsak okraj eden tak delavec, kakor je dr. Benkovič, bomo v desetih letih Slovenci gospodarji v vseh okrajih! Želja vsakega pravega rodoljuba mora biti, da dr. Benkovič pri ožji volitvi prodere, ker smo uverjeni, da bo on kot poslanec ravno tako izborni in z uspehi deloval za naš narod, kakor kot narodni delavec v Brezicah!

Končan je volilni boj, začne se mirno delo za izvrševanje točk programa Kmečke zveze; upati je in to upanje imamo mi izven Štajerskega živeti spojinještajerski Slovinci, katerim žalibog ni dano in tuji ne bo dano, vsaj marsikateremu izmed nas, delovati za Kmečko zvezo, da bo ista pridobivala dan za dnem večje množice slovenskih kmetov in v doglednem času porazila laži-Narodnostranko! Prvotne težkoče naj bodo vsposobna k vztrajnemu delu in uspehi ne bodo izostali!

Politični ogled.

— Novi državni zbor. Novi avstrijski poslanci bodo sklicani na Dunaj baje 12. junija.

— Splošni uspehi pri volitvah so izraženi v dveh besedah: Poraz liberalizma in naraščanje socialnih strank. Liberalizmu zmanjkuje tal. Ali ga je zastopal minister ali kak navaden tržan ali meščan, nič ni pomagalo: povsod so ga podrli. Naraščajo pa stranke, ki imajo nalogo, skrbeti za revne stanove. Krščanski socialci so dosegli zlasti lepe uspehe na Dunaju, kjer je ostal samo en liberalni poslanec, 18 pa je krščanskih socialcev. Krščanski socialci so se dobro držali tudi na Nižnjem Avstrijskem, na Štajerskem in Koroškem, na Tirolskem in Predarliskem. Strašno so propadli nemški liberalci na Štajerskem. Velike uspehe si je priborila socialna demokracija; zmagala je v prvi bitki s 58 kandidati. To število se bo še pomnožilo pri ožjih volitvah. Demokracija gospodari osobito na Češkem, kjer so liberalni Mladočehi na tleh. Kričač in pročodrimovec Schönerer je propadel, istotako tudi znani Stein, bratec naših rajnih liberalcev na Dunaju. Za njima bo šel tudi neslavni Wolf, ki je v ožji volitvi.

V bajaranju plaval je nekaj divjih rac. Ko zašlijo ropot, se vzdigne cela tropa in z glasnim krikom odleti. To lovca nekoliko vzdrami. Vzdigne puško in hoče vstreliti, a nabita ni bila, torej race brez skrbi naprej lete. Vzdigne svoje debelo roko. Vrčevitje jo stisne in žuga: pestijo racam in pa tudi meni.

Ker je prva zgrešil, hoče vsaj lisico imeti. Mislil si, najbrž gre v vodo in potem tam vtone! Res je že prav na močvirnem kraju, prav počasi skače od ene grude na drugo, lovec pa le še dirja za njo. Noge se mu vdirajo že do členkov v blato, a tako blizo je žival, že vzdigne puško, da bi jo vsaj po repu oplazil.

Pazite! kličem, močvirje je vedno globokeje! Iđite na desno, na desno, halo na desno! A tisti, ki me ni hotel slišati, ne razumeti, bil je trgovec. Vdiral se je že tako globoko, da mu je voda in blato zgoraj v čevlje tekla.

Zdaj zamahne s puško dvakrat po tleh, pa ni zadel. Tretjič vdari in zgubim ga spred oči, le nekaj vode svigne na kviško.

Vedel sem, kaj se je zgodilo in lisica menda tu ni, zakaj na lahko in daleč stran je odskočila in vrabala pot zopet nazaj na suho njivo.

Nisem mogel sicer te živali trpeti, preganjal sem jo, kedar sem le mogel, a zdaj sem pozabil ves srd na njo, ker sem videl, kako mojstersko je speljala neskušnega lovca ne sicer na led, pač pa — v lužo. Da od smeha nisem mogel kaj naglo za lovecem, lahko si mislite.

Kakor ranjeni som otepa okoli sebe v morju, tako zagledam trgovca z rokama in nogama mahati po blatu. Pa to je bilo še slabše.

— Sijajne zmage nemških avstrijskih katoličanov. Natančni pregled državnozborske volitve izkazuje, da je izvoljenih krščanskih socialcev: na Dunaju 19, na Niž. Avstrijskem 22, na Štajerskem 3, na Koroškem 1, na Tirolskem 12, na Predarliskem 4, skupno 61 nemških krščansko-socialnih poslancev, ki so dobili skupno 550.000 glasov. Skupno z drugimi nemškimi katoliškimi poslanci je doslej izvoljenih nemških katoliških poslancev 87! To število se dne 23. maja še pomnoži. Liberalna „Neue Freie Presse“ sama odkrito priznava že sedaj, da bo v novem državnem zboru nad 100 nemških katoliških poslancev. Za nemškimi krščanskimi socialci ne bodo zaostale tudi slovenske krščanske stranke.

— Na Kranjskem si je izvojevala Slovenska ljudska stranka velikansko zmago. Njeni kandidati so prodrli v vseh kmečkih okrajih, in v Ljubljani, kjer so liberalci mislili, da so neomejeni vladarji, prišlo je do ožje volitve med krščansko-socialnim kandidatom Kregarjem in liberalcem Hribarjem. Kandidatje S. L. S. so dobili velikanske večine in sicer: Dr. Šuštersič 4210 glasov; dr. Krek je izvoljen z večino 4070 glasov; Pogačnik je pogazil dva protikandidata z večino 2738 glasov; Demšarja je volilo 4507 mož; Jaklič je prodril z večino 3268 glasov; Sukič je dobil 5031 glasov; dr. Zitnik je zastopnik Notranjske z večino 2487 glasov; Gostinčarju, sta naznanjala smrt dva protibojevnika, a sta obadva na tleh, za Gostinčarja je bilo 4731 mož; dr. Janko Hočevar je prodril z lepo večino 2280 glasov; kandidat Povše je dobil 4751 glasov. Tako so naši vrli sosede Kranjci pometli z liberalci.

— Volitve po drugih slovenskih pokrajinah. Na Goriškem je zmagal dr. Gregorič z dvjetretjinsko večino; istotako je prodril kandidat „Sloge“ Fon, Laharnar je prišel v ožjo volitev z liberalnim Strekeljem. Od vseh laških liberalnih kandidatov na Primorskem je zmagal samo v Gorici župan dr. Marani. V tržaški okolici so povečemo volili vsi dr. Rybaža. — Na Koroškem je zmagal Slovenec Grafenauer; slovenski kandidat Ellersdorfer je prišel v ožjo volitev. — V Istri ni izvoljen noben laški liberalci. Prodrli so trije Hrvatje Spinčič, Laginja in Mandič.

— Volitve v Galiciji. Dne 17. t. m. so volili v Galiciji in sicer v 17 mestnih in 36 kmečkih volilnih okrajih. V 3. Lvovskem volilnem okraju so bili 16. t. m. krvavi spopadi. V mesto je došlo namreč kakih 200 socialnih demokratov, ki so nosili rdeče zastave in pa deske z napisi. Ustavila jih je policija in zaplenila deske. Socialisti in policisti so se spopadli. Policisti so potegnili sablje. Več socialistov so nevarno ranili. Zaprli so dvanajst oseb. Gališki namestnik grof Potocki je izdal razglas, ki javlja, da je storil vse, da zagotovi volilno svobodo. Kljub temu se boje krvavih izgredov pri ožji volitvi.

— Državnozborske volitve in borza. Državnozborske volitve so bile pravi poraz za finančne kroge, katerim nikakor niso po volji uspehi krščanskih socialcev in socialnih demokratov, ker obe stranki nista prijateljici kapitalizma. Istotako borzijcem ni po volji, da so podlegli avstrijski prusoljubi. Ker industrija in kupčija ne bodeta zastopani po lastnih zastopnikih, pravijo, da bodo socialdemokrati ščitili industrijo in kupčijo pred agrarci. (Kmečko stranko.) Narodnostni prepripi se bodo najbrže zmanjšali, ker podlegli so kakor nemški tako češki nacionalni vročerkvneži. Dvomi se pa, da bo novi parlament rešil naloge glede nagodbe z Ogrsko. Obe stranki sprevidita, da ogrski židje le zato vise na Avstriji, da si s pomočjo te ustanove lažno industrijo. Kadar ne bodo več odvisni od avstrijske industrije, pa nam bodo Ogrji pokazali — figo. To izprevidita obe stranki, ki bodeta v parlamentu odločevali, in bodeta zahtevali

Čem bolj je tolkel z nogama in drezal z rokama, tem bolj se je pogrezoval v močvirje. Vpil bi bil rad in klical na pomoč, a padel je na obraz in imel je polna usta mlakuže.

Počasi sem se mu bližal, pa od smeha bi bil tudi jaz kmalo zagazil v mokroto, in to še tem bolj, ker se je lovec posrečilo glavno malo na stran obrniti in mi je pokazal svoje s črnim blatom umazano obličje. Prhal je mlakužo iz ust, kakor bi bil samo čokolado grizel.

Podajte mi puško in dobro se držite za njo! mu zakličem, ko pridem na zadnje vendar tako blizo, da mu lahko pomagam.

Molče me je ubogal. Bil sem takrat v najboljših letih in zelo sem bil močan, pa začetkoma sem mislil, da me še on k sebi potegne. Korak za korakom se počasi zvlečeva bolj na suho, in tu bi morali sami videti, kakšen je bil. Kakor da bi ga vsega s samim črnim namazal. In blata, koliko se ga je držalo! V čevljih, po žepih in v lovski torbi ga je moralo biti vsaj za en stot.

Prišlo je pa sedaj še najhuje. V takem stanu sva morala iti čez polje domov. Kmetje so se nas, vračaje iz njiv, kar strahoma ogibali. Gotovo so mislili, ta, ki na nadlogarjevi desnici koraka, mora biti pravi orjaški zamorec, ali je pa celo sam nebodiga-treba iz pekla.

In osupnene obraze moje družine bi bili takrat videli!

To je bilo pa še kihanja in smeha, ko je stopil gospod trgovec na dvorišče, tam stekel zgornjo obleko, ter jo pri vodnjaku sam opral.

Pa tudi njegova spodnja obleka je bila kaj čudno marogasta. Tu je bila črna široka plast, potem

krepkejšo postopanje napram Ogrski, kar pa borzijskim omahljivcem ni po volji.

— Ožje volitve na Slovenskem. Danes dne 23. maja se vršijo ožje volitve. Pri nas na Slovenskem Štajerju imamo dve ožji, namreč med Benkovičem in Rošem, ter med Robičem in Ježovnikom. Od kmečke strani in liberalne strani se je razvila obsežna agitacija, samo v tem je bil razloček, da so liberalci delali zopet že s sleparijami in nasilstvom. Po laškem okraju so hodili neznani Roševi agitatorji ter se izdajali kot slugi od glavarstva, da poberejo stare legitimacije. V Bizeljskem in Kapelah so nekateri Roševi pristaši čakali z revolverji na govornike Slovenske kmečke zveze. V Robičevem volilnem okraju so hodili Ježovnikovi agitatorji okoli ter trosili najnesramnejše laži o Robiču n. pr. da je Robič ločen od svoje žene. Če bodo zmagali nasprotniki, zmagali bodo le z nepoštenimi sredstvi kakor je zmagal Roblek. O Robleku je dokazano, da on ni poslanec po ljudski volji, ampak po strahovladi in po sleparstvu njegovih agitatorjev ter vsled piva, vina in žganja, ki je bilo Roblekovim pristašem na razpolago.

Na Koroškem pride Slovenec Ellersdorfer v ožjo volitev z Nagelom. Koroški Slovenci sami upajo, da bodo zmagali tudi še s tem svojim kandidatom.

Na Kranjskem je v Ljubljani ožja volitev med kandidatom Ljudske stranke Kregarjem ter med kandidatom liberalcev, županom Hribarjem. Ker so se liberalci zvezali s socialdemokrati, je skoro gotovo, da zmagava Hribar.

V Istri pride dr. Laginja, ki je v svojem volilnem okraju že izvoljen, še tudi v enem italijanskem okraju v ožjo volitev.

Na Goriškem je še ožja volitev med slovenskim kmečkim poslancem Laharnarjem in med liberalcem Štrekeljem.

— Po prvi volitvi so bile najbolj udarjene tri liberalne stranke: Vsenemci, nemški liberalci in mladočehi. — Doslej je znanih 399 volilnih izidov. Voljenih je 231 poslancev, ožjih volitev je treba 168. Izvoljenih je: nemških naprednjakov 7, nemške ljudske stranke 5, krščanskih socialcev in pristašev katoliškega središča 87, socialnih demokratov 57, katoliških Čehov 4, Mladočehov 4, Staročehov 2, čeških narodnih socialcev 1, čeških agrarcev 6, nemških agrarcev 9, prostih vsenemcev 3, Rusinov 6, Rumunec 2, Italijanov 10, Hrvatov 3, poljskih katoličanov 1. (O izidih na Slovenskem poročamo zgoraj.)

— Zmaga katoliških Italijanov. Na Spodnjem Tirolskem je zmagalo sedem katoliških Italijanov.

— Špansko. V Madridu so dobili princa; mati-kraljica in prestolonaslednik se dobro počutita. Na dvor je bilo poslanih na tisoče brzojavk. Princ bo papež boter.

— Siamski kralj Paramindo Naha-Chulalongkorn, je te dni dospel v Benetke. Kralj obišče razstavo ter odputuje dne 20. t. m. preko Florence, Milana in Švice v Pariz, a od ond v London, da obišče angleškega krajja.

Razne novice.

* Volilci Savinjske doline. Ker so se pri volitvi dne 14. maja godile od strani Roblekovih pristašev nezasišane goljufige in pa neverjetna nasilstva, za to ni izključeno, da se bo dala izvolitev Roblekovina vsled tega še ovreči. Prosimo torej natankih poročil o vsem, kar se je godilo protipostavnega in nasilnega za Robleka. Le nekatere vzglede naj navedemo, s kako lumparijo je izvoljen Roblek. Na enem volišču je moral vsak volilec skozi liberalno gardo, ki mu je pregledala glasovnico, ter ga prisilila zapisati Roblek, ako je imel Povaleja zapisanega. V eni občini se je zavrglo nad 30 glasov, ker je bil prečrtan Roblek in celo pravilno napisan Povalej. Na nekem drugem volišču so zastavili Povalejevemu volilcem pot, da niso mogli na volišče. Zopet drugod je občinski sluga kazal po volitvi zmučkan glasovnice, na katerih je bilo zapisano ime Povalejevo. Vino in pivo je kar teklo na dan volitve za Roblekovce volilce. Ko so v Žalen slavili zmago, spilo se je tri polovnjake vina

bolj temnosvitla in za njo dolga ozka proga navzdol. Da, gospodje! Sedaj nisem smel skozi okno ta prizor pogledati, ker kar na ves glas bi mi bil smeli ušel.

Ko je delo dokončal, morala se je obleka posušiti. Rač bi mu bil s svojo postregel, a bila mu je povsod preozka.

Dam mu svojo domačo spalno suknjo. Pa, kakor je bila široka, za njega je bila še pretesna. Ko je hodil po sobi sem in tje in se jezil na zverino, ki ga je tako opeharila, nategoval je srđito suknjo, da bi jo vsaj spredaj zapel. Ko pa le ni šlo, potegnul je skupaj še enkrat in resk! zadaj na hrbtu razpara se na široko.

Povem Vam, gospodje, ta prizor bil je tako smešen, da bi se bil najbolj resen človek celo v postu smejal.

In glejte, vse to je učinila lisica, ker ona ga je zvabila v močvirje. Gotovo je znala, da puške nima nabite, in da ne hiti kaj spreten lovec za njo. Zato je tako počasi vedno pred njim korakala, da je lovec mislil, zdaj, zdaj je vdarim, če ne drugam, pa vsaj na košati dolgi rep.

Gotovo, moji gospodje, mislite: ta je zanaprej lov opustil.

O, motite se zelo! Jaz sem vedel, da se zopet vrne, ker mi logarji pač poznamo lovsko strast. Ni še osem dni preteklo, je bil trgovec zopet pri nas, kaj pa da ves v novi obleki. Ponovim Vam pa še enkrat: ta dan sem se jaz v celam svojem življenju največ smejal.